

БОРИС ПАСТЕРНАК

ПРОЛЕТНА ВЕЧЕР

Част 5 от „Стихотворенията на Юрий Живаго“

Превод от руски: Кирил Кадийски, 1990

chitanka.info

*Догаряше небето вече.
В горите глухи на Урал
ездач в разкаляната вечер
прибираше се окъснял.*

*Едва-едва влечеше конят
подкови, шляпащи със звек,
и бързаха да ги догонят
и локвите със звънък ек.*

*А ходом тръгнал, изтощено
отпуснеше ли той юзди —
дочуваше се как с бучене
се носят придошли води.*

*Как кремък кремъкът изкъртва,
как плач долита, екне смях,
и пънове във водовърта
се сричат с буци пръст по тях.*

*А там, сред клони почернели
от залеза недогорял,
ехтяха славееви трели
като набат, като сигнал.*

*Върбата там, където чака
с вдовишка кърпа на плещи,
май славеят-разбойник в мрака
на седем дъба пак пищи.*

*Каква беда, каква изгора
го бе разпалила и днес?
В кого сачмите без умора
изстрелваше сред тоя лес?*

*И сякаш като дявол щеше —
дошъл с каторжници насам —
да търси конни или пеши
уралски партизани сам.*

*Земя, небе, гори и птици
ловяха този глас запял,
тия отмерени частици
от лудост, радост, болка, жал.*

Издание:

Борис Пастернак. Доктор Живаго. Интерпринт, 1990

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.